

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 2 goldinarja.

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvu „Mira“
v Celovcu.**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XVIII.

V Celovcu, 20. oktobra 1899.

Štev. 29.

Otvoritev zadružnega skladišča v Sinčivasi se je morala zaradi raznih zaprek zopet odložiti za osem dni, in se vrši torej v nedeljo dne 29. oktobra 1899

po sledečem vsporodu:

Ob 1. uri popoldne

blagoslavljanje novega poslopja.

Ob 2. uri popoldne

zborovanje.

1. Poročilo o stavbi skladišča.
2. „Kako kmetje na Koroškem gospodarijo.“ Govori g. deželni poslanec Fr. Grafenauer.
3. „O pomenu zadrug.“ Govori g. Ivan Kač iz Žalca.
4. „O gospodarski zvezi.“ Govori gosp. dr. Ivan Šusteršič iz Ljubljane.

Rojaki, zlasti kmetje, udeležite se otvoritve v prav obilnem številu! — Pristopajte naši zadrugi!

Zadružni odbor.

Národno gospodarstvo.

Koroške posojilnice leta 1898.

Naše posojilnice so napravile v pretečenem letu 1898., kakor smo svoj čas že na kratko omenili, zares krasne uspehe. Iz navedenih števil naj blagovolijo cenjeni čitatelji posneti, kaj vzmore vztrajno skupno delovanje.

Slovenskih posojilnic imamo sedaj na Koroškem 20, od katerih jih je 18 z neomejeno, 2 pa imate omejeno zavezo. Vse so član „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celju, katera naše posojilnice vsako leto vestno pregleduje po svojem nadzorniku in katera jim pride v vsaki potrebi tudi z veseljem na pomoč.

Koncem leta 1898. so imele vse naše posojilnice 6242 zadružnikov in 8183 vplačanih deležev, kateri so bili vredni z nevzdignjenimi obrestmi,

oziroma z dividendo od teh 123.492 gld. 48 kr. Rezervnega zaklada so imele vse posojilnice do konca lanskega leta že 54.282 gld. 77 kr. Hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred je bilo 1.527.616 gld. 72 kr. Čistega dobička pa so napravile vse posojilnice v pretečenem letu 11.695 gld. 21 kr., to je velikanska svôta, katera pride le v prid zopet našim ljudem in našim napravam. Svôta, s katero se dá marsikatero dobro podjetje ali dobrodelní zavod podpirati, katera svôta pa bi šla, ako bi naših posojilnic ne bilo, v nenasitljivo žrelo naših zagrizenih nasprotnikov, kateri bi podpirali s tem našim denarjem zloglasni „Schulverein“ „Südmarko“ itd. Stanje posojil je znašalo koncem l. 1898. pri vseh posojilnicah 1.469.503 gld. 68 kr., katera posojila so po večini varno izposojena, tako, da se ni bati kake občutljive izgube, kar znači, da naše posojilnice po večini previdno poslujejo ter da je njih vodstvo izročeno zanesljivim rokam poštenih národnih mož.

Zaostalih obresti so imele terjati posojilnice koncem leta 32.509 gld. 42 kr., katera svôta je sicer visoka, dasi nikakor ne pretirana. Iz tega pač sledi, da pri vsi poštenosti in varčnosti našega koroškega kmeta vlada vendar tu in tam precejšnje siromaštvo in da bode treba še mnogo napornega dela, da slovensko ljudstvo osvobodimo iz težkih spon ter ga postavimo v gospodarskem oziru na lastne noge.

Da pa naše slovenske posojilnice zares tudi previdno uradujejo, je razvidno iz tega, da so imele naloženega denarja pri drugih zavodih do konca l. 1898. 170.629 gld. 10 kr., to je denar, katerega morejo ob vsaki potrebi vzdigniti, tako, da ne pridejo nikdar v zadrego in da lahko vstrezajo svojim strankam, tako vlagateljem, kakor jemalcem posojil vsak čas. Poleg tega naloženega denarja pa so imele posojilnice tudi dokaj gotovine na razpolaganje in je znašala ista koncem lanskega leta 18.869 gld. 37 kr.

Vse imetje, oziroma premoženje, katero so imele naše posojilnice v oskrbi in katero jim je zaupalo slovensko naše občinstvo do konca leta 1898., je znašalo 1.724.103 gld. 1 kr.; to je en milijon, sedemsto in štirindvajset tisoč, en sto in tri gld., torej velikanska svôta, katera sigurno naraste v kratkem na dva milijona goldinarjev.

se kažejo potniku le bogato zaraščeni gozdovi, lastnina verskega zaklada kranjskega, v tako strmih bregovih, da ne najdeš na njih nobene poti. Les spravljajo v dolino po posebnih pripravah, po vozovih, letečih po žičnih vrveh. Megla se je ravno dvigala iz doline proti nebu in nad nami so se jele kazati modre lise, znamenje lepega dneva.

Ob cesti so pasli pastirji dobro rejene krave znane bohinske pasme. Občudovali smo to idilično sliko, ko je padel ravno v sredo našega voza šopek sleča (rododendron). Prijazen pastirček nam ga je poklonil in zato odnesel, zadovoljno se smejoč, majhen dar.

Prišli smo še mimo nekaterih čednih vasic in zagledali po dveurni vožnji nedaleč pred seboj Bohinjsko Bistrico, prijazen trg s krasno cerkvico, ki jo je vrlim Bistričanom postavil neumorno delavni, sedaj že pokojni župnik Mesar.

Naročili smo si tukaj kosilo v gostilni gosp. Mencingarja, katero se nam je priporočalo, in res smo bili tam pozneje tako zadovoljni, da malokje.

Za Bistrico smo pustili še eno vasico za seboj, potem pa smo zagledali jezero v vsi njegovi brezprimerni krasoti.

Okrog in okrog obdano od visokih gor, iz katerih se dvigajo rtaste skale proti nebu, je kakor biser zasejan od višje moči v divjo okolico, da tvarja z njo eno najimpozantnejših prič o vsemo-gočnosti stvarnikov. Le na eni strani jezera je odprta dolina, in tam si je izbral odtok bohinskega jezera svojo pot.

Jezero je večje kot blejsko, lepo ravno tako, če ne še lepše v svoji posebnosti; primerjati pa se nikakor ne dá eno k drugemu. Blejsko se odlikuje

Ta števila nam pokažejo torej, da je raztrošenega širom domovine mnogo denarja, kateri je deloma že združen v posojilnicah, deloma pa ga bode treba še bolj združiti v istih, kar naj bode naše delo v bodoče.

Posojilnice so velikanska dobrota za našega kmeta, ker mu lahko v sili pomagajo, da se mu ni potreba zateči k nasprotnikom in pitati nasprotnikov z dobičkom; na drugi strani pa nudijo tudi onim, katerim je možno polagati na stran kake prihranke, da nalagajo iste lahko tudi v malih svôtah v domače denarne zavode, kjer jih zopet vsak čas lahko vzdignejo. Vsem se prihranijo na ta način velikokrat daljni poti in pa nepotrební stroški.

Priporočamo torej naše slovenske posojilnice kar najbolje. Slovenci, obračajte se v sili zaupljivo na nje. Komur pa je mogoče, naj istim zaupa tudi svoje prihranke brez pomisleka! Pomagati si moramo z lastnimi sredstvi in potem nam bode pomagal tudi Bog.

Politični položaj.

Vlada je zaključila državnozbornsko zasedanje, ob enem pa državni zbor vnovič sklicala na dan 18. oktobra.

Grof Clary se je zadnji čas neprestano razgovarjal s politiki raznih strank, da izvé njihovo mnenje o sedanjem političnem položaju. Iz vsega se vidi, da hoče Clary vstreti nemško-nacionalnim kričačem. Jezikovne naredbe se bodo na vsak način razveljavile. A s tem se bje Čehom naravnost v obraz. Da se bodo Čehi zoper tako krivico branili z vso močjo, je jasno, in kakor vse kaže, ostane desnica, ki ima v državnem zboru večino, trdno združena tudi z naprejem.

Bode se li moglo v državnem zboru redno obravnavati, ali bode zopet onemogočeno vsako delo, se sedaj ne more povedati. Bližnja bodočnost nam vse pojasni!

Nova postava o prejemščinah.

Pritožbe proti visokim pristojbinam (prejemščinam) pri prepisovanju posestev in nepremičnin sploh so bile splošne in utemeljene. Zato z radostjo pozdravljamo, da je vlada na podlagi § 14.

po svoji cvetoči okolici, a bohinjsko po planinski divjosti, ki ga obdaja. A tako čiste vode, kot v bohinjskem jezeru, se ne najde menda nikjer drugod. Še njega odtok ima tako bistro in čisto vodo, da se vidi na dnó najmanjši kamenček.

Stali smo ob bregu ter dolgo zrlí nepremično to čudo božjega stvarstva. Vso visoko gorovje okrog jezera se je zrcalilo tako natančno v vabljivi vodi, da je bilo lahko v nji razločiti vsako iglico na nasprotnem bregu stoječe smreke.

Zasedli smo čolnček in prijazen kmetski mož nas je s trdo roko polagoma veslal proti zapadni strani jezera. Za seboj smo gledali sedaj še edino zasebno vilo g. P. iz Ljubljane v krasni legi. Na nasprotnem bregu pa stoji „Touristenhôtel“, dosti dobro od tujcev obiskan, v najem dana lastnina verskega zaklada kranjskega, katerega last je tudi celo jezero. V daljavi, v lepi dolinici na vzhodni strani jezera, je bilo Srednjo vas in približno v sredini ceste, vodeče ob južno-zapadni strani jezera, se je videla prijazna cerkvica Sv. Duha v samotno lepem kraju. Na drugi strani jezera še ne vodi niti kaka steza, niti kaka boljša pot. Na skalnatih tleh stoječe smreke segajo do jezera. Razun že imenovanih stavb ni ob jezeru še druge nobene. A še nekoliko pred jezerom postavlja pod gozdom blejski graščak g. Mur dve novi vili v čisto staronemškem kmetskem slogu.

Polagoma se bode začelo bolj živahno življenje tudi tukaj na sedaj še samotnem jezeru. Če se enkrat zgradi železnica v Bôhinj, bo kmalu letoviščnikov v izobilju, in bojimo se, da se bode potem tudi tukaj širil vedno bolj nemški značaj, kakor sedaj na Bledu.

PODLISTEK.

Po slovenskih letoviščih.

(Konec.)

Bohinjsko jezero in izvir Savice.

Najlepše, kar smo na celem potovanju videli, bil je pa Bôhinj! Vselej, kadar se spomnim na krasen dan, ko smo hodili po tleh, koder se je že pred več kot tisoč leti pretakala kri davnih naših pradedov, ki so se borili za stare svoje bogove in staro svojo vero, in kjer se je dal krstiti, kakor peva Prešeren, zadnji branitelj poganskih Slovencev pod slapom bajno krasne Savice, me obide neznanško mil čut, ki v srcu vedno vzbuja glasno željo: „Bog daj, da kmalu vidim spet prelepi kraj!“ Škoda je, da je iz Bleda tako daleč tja, da se dolga pot ne more prehoditi peš, in da ni drugega prometnega sredstva, kakor zasebni voz, ki znatno podraži krasni izlet. Navzlic temu pa je vendar vse poletje vsak dan dosti izletnikov, največ iz Bleda, najti tam, in vsakteri pravi, da bi mu ne bilo žal še za večjo denarno žrtev, kajti taka lepota se preplačati ne dá.

Lepa cesta, vodeča iz Bleda nekoliko na levo proti jugozapadu, se vije za vasjo Bohinjska Bela naprej vedno ob kristalno čisti bohinjski Savi, ki je iztok bohinskega jezera, in ki s svojo planinsko močjo žene žage, broječe po šestinštirideset rezov, a je vendar videti tako krotka, kot planinsko jaguže.

V velikem ovinku se gleda po daljši vožnji znani Babji zob ravno od nasprotne strani kot iz Bleda, in kmalu izgine tudi ta. Na obeh straneh

Zahtevajte po vseh gostilnah „Mir“!

izdala cesarsko naredbo, s katero uveljavlja novi pristojbinski zakon. Mi sicer nismo prijatelji § 14., a če vlada s tem paragrafom ne nalaga bremena, potem gotovo nihče ne more ugovarjati, ako z najnovejšo naredbo zniža pristojbine v obče in posebej še za promet kmetijskih nepremičnin in malih posestev v mestih. Ta naredba kaže, da se „slavni“ § 14. lahko obrača tudi ljudstvu v prid.

Načrt zakona glede znižanja teh pristojbin je bil že odobren v pristojbinskem odseku, toda obstrukcija je zaprečila razpravo v zbornici. Vlada pa je sprejela v svojo naredbo tudi one olajšave, katere je bil nasvetoval pododsek.

V nastopnem naštejemo nekatere določbe, ki se bistveno ločijo od sedanjih.

Pristojbinska novela z dné 31. sušča 1890 se je sicer nekoliko ozirala na pritožbe kmetiškega in malomeščanskega prebivalstva, toda te olajšave so bile omejene na jako pičlo število oseb in le na nizke vrednosti. Nova naredba glede pristojbin pa oprošča račune in izdatno znižuje dosedanje pristojbinske postavke.

Najvažnejši je § 1. nove postave, ter se glasi tako-le:

„Za prenos lastnine nepremičnin, nevarno tistim pristojbinam, ki jih treba odrajtati od čiste vrednosti daritve ali ob priliki prenosa premoženja za slučaj smrti, treba odrajtati sledeče pristojbine:

1. Ako se prenos vrši od starišev na zakonske ali nezakonske otroke in njih potomce in obratno; od starišev na osebe, katere hočejo z njihovimi otroci skleniti zakon, ali pa so ga že sklenile; — od očima ali mačehe na pastirke, ali od posinovitelj ali pohčertelj na posinovitjence ali pohčertjenke; — med zakonskima, ki nista niti ločena niti razdružena; — med zaročenci z ženitovanjskim pismom, brez razločka, ali se gre za prenos za slučaj smrti, ali za odplatno ali neodplatno pravno opravilo med živimi:

a) ako je predmet vreden nad 30.000 kron, $1\frac{1}{2}\%$ od vrednosti;

b) ako predmet ni več vreden kot 30.000 kron, 1% .

2. Ako se vrši prenos na druge osebe, kot na one, ki so pod št. 1. imenovane za slučaj smrti ali potom neodplatnega pravnega opravila med živimi:

a) ako predmet ni več vreden kot 20.000 kron, $1\frac{1}{2}\%$;

b) ako je predmet vreden nad 20.000 kron, 2% od vrednostij.

3. Ako se vrši prenos na druge osebe, kot na one, ki so pod št. 1. navedene potom odplatnega pravnega opravila med živimi:

a) ako predmet ni več vreden kot 10.000 kron 3% ;

b) ako je predmet vreden 10.000 do 40.000 kron, $3\frac{1}{2}\%$;

c) ako je predmet vreden več kot 40.000 kron, 4% od vrednosti.“

Procenti pristojbin od prepisov so torej razvrščeni v tri skupine.

Prva skupina obsega prepise med stariši, otroci in zakonskimi. V tej skupini znaša po novi naredbi pristojbinska postavka 1% vrednosti do 30.000 kron in $1\frac{1}{2}\%$ od vrednosti nad 30.000 kron. Dosedanja razlika med plačilnimi in brezplačilnimi

prepisi starišev na otroke in obratno odpade. Pristojbina od plačilnih prepisov pa je doslej znašala $4\frac{3}{4}\%$ in od brezplačnih $1\frac{1}{4}\%$.

Druga skupina obsega prepise v slučaju smrti in brezplačne prepise med drugimi osebami, kakor so stariši, otroci in zakonski. Pristojbina bode v prihodnje $1\frac{1}{2}\%$ od vrednosti do 20.000 kron in 2% od vrednosti nad 20.000 kron, kar pomeni za večino prepisov znatno olajšanje. Doslej je v teh slučajih znašala pristojbina $1\frac{1}{4}\%$, toda le nezadolžene nepremičnine, dočim se je zahtevalo od obremenjenih, zadolženih posestev $4\frac{3}{4}\%$. Ravno ta zadnja določba, da so bile namreč pristojbine od zadolženih posestev mnogo višje, nego od nezadolženih, je bila jako kričeča krivica. In ravno ta krivica je najboljčutljivejša težila kmetijska posestva. Ta krivica sedaj neha.

Tretja skupina obsega plačilne prepise med živčimi, izvzemši stariše, otroke itd. Pristojbina bode znašala 3% do 10.000 kron vrednosti, $3\frac{1}{2}\%$ do 40.000 kron vrednosti in 4% od vrednosti nad 40.000 kron. Doslej je znašala povprečna pristojbina $4\frac{3}{4}\%$.

Po § 2. pri prepisih med stariši, otroci, zakonskimi itd. od vrednosti do 5000 kron odpade vsaka pristojbina, ako se prepiše od lastnika rabljeno poslopje ali druga h kmetijstvu pripadajoča nepremičnina; od vrednosti od 5000 do 10.000 kron pa bo znašala pristojbina $\frac{1}{2}\%$.

Velika olajšava bode tudi gledé izgovorjenja, pridržka ali užitka. Stariši si namreč na kmetih izgovarjajo užitek ali kot, to je navadno stanovanje v hiši in živež. Vrednost tega užitka se je pri odmerjenju pristojbin prištevala k dogovorjeni vrednosti nepremičnin, in sicer v desetkratni in tudi petnajstkratni visokosti letne vrednosti. Nova naredba pa določa, da se za vse slučaje zaračuna le petkratni užitek.

Naredba pa določa še druge olajšave za kmetijska posestva. Tako na pr. se bode le enkrat plačala pristojbina od prodanega posestva, ki je pred manj nego dvema letoma prišla dednim potom v druge roke.

Vlada računa, da bode država le vsled teh olajšav pri prepisih zgubila na leto nad 2 milijona dohodkov. Da pa vlada ta odpadek nekoliko pokrije, odpravi nova naredba takozvane pristojbinske popuste ter določa strožje postopanje pri zapuščinah. Ravno v tem oziru so bili imovitejši na boljšem nego reveži.

To so ob kratkem nove pristojbinske določbe, ki bodo vsaj nekoliko olajšale bremena manjših posestnikov.

Dopisi prijateljev.

Iz Velikovca. (G. kanoniku Holec-u v slovo.) Zapustil je nas č. gosp. kanonik Franc Holec ter se preselil na svoje novo mesto kot župnik v Naborjet v Kanalski dolini. Opravljal je skoz pet let zelo marljivo težavni posel kateheta na tukajšnji mestni šoli, zelo se je trudil, da bi se otroci v veronauku kaj naučili, pa dostikrat brez uspeha, ker pri zaslepljenih stariših ni najdel podpore. Skazal se je vedno kot vzornega slovenskega rodoljuba, posebno ob času volitev, in z velikim trudom vodil ves čas svojega tukajšnjega bi-

vanja našo posojilnico. Vsled svojega ljubeznjivega obnašanja užival je spoštovanje ne samo pri naših slovenskih kmetih, ampak tudi pri mnogih mest-janih. Za ves njegov trud mu bodi Bog plačnik! Želimo mu najboljšega uspeha na njegovem novem mestu ter tudi, da bi se v nedavnem času zopet nazaj povrnil v naše slovenske kraje.

Iz Rude. (Shod), katerega je kat.-pol. in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem priredilo dné 27. septembra pri Kleperniku na Lipi, je bil dobro obiskan. Tudi „rudeči bratje“ iz Velikovca so se zanimali za naš shod in prišli so v večjem številu z namenom, da motijo zborovanje, saj jim za resno zborovanje in delovanje v prid delavskih stanov tako ni! Vodil jih je črevljar Grabičnik, ki je hotel tudi govoriti, a se mu beseda ni mogla dati. Zató so si socijalni demokratje pomagali z raznimi neslanimi medklici in slabimi dovtipi, s katerimi so se pa pri razsodnih poslušalcih le pokazali v pravi luči. Prišli pa so na shod tudi „bauernbundarji“, in to na posebno povabilo — čujte! — g. župana Trunk-a, ki je, kakor se nam je pripovedovalo, poslal svojim privržencem okrožnico s pozivom, naj se vsi tisti kmetje, ki so „deutschgesinnt“, v velikem številu udeležijo našega shoda. Mi smo g. županu za tako agitacijo prav hvaležni, in samo obžalujemo, da njega ni bilo na shod. Radi bi ga bili tam pozdravili in nauki, ki so se tú razlagali, bi mu gotovo ne bili škodovali. Liberalni kmetje so imeli na našem shodu priliko, prepričati se, da naša stranka deluje res v blagor kmetov. — Zborovanje je bilo zavoljo nastopanja socijalnih demokratov precej burno. Večkrat se jih je moralo pozvati k redu. Kot zastopnik vlade je bil navzoč g. c. kr. okr. komisar baron Ott. — Obsirno je govoril g. Podgorc o zadrugah in z vnetimi besedami kazal, kako si samo po njih more opomoči kmeti stan. — Zborovanje gotovo ne ostane brez sadu.

Iz Jezerskega. (V slovo farnemu oskrbniku g. Karolu Hraba-tu.) Na roženvensko nedeljo 1. t. m. so od nas ljubeznjivi in prijazni, za božjo čast zelo vneti dušni pastir, kratko ali ganljivo slovo jemali. Ravno eno leto so našo izpraznjeno faro vestno oskrbovali in v tem kratkem teku časa so si s svojo ljubeznjivostjo znali vsa srca pridobiti. Rodom Čeh, ljubili so jezerske Slovence iskreno in tudi mi njih tako, da nam ostanejo nepozabni. Spolnil se je nad njimi izrek: Kdor ljubezen seje, ljubezen žanje, in ljubezen jih je tudi odhajajoče spremljevala, ker se je zbralo nad dvajset oseb, kateri so odhajajočega gospoda kakor v sprevedu eno uro daleč v sredini strmega jezerskega vrha spremili. Zato kličem še za njimi s temi vrsticami: Srčna zahvala za vse prejete nauke in za vso prijaznost, katero ste nam skazali. Bog Vas živi ter ohrani mnogo, mnogo let! Vam Št. Lipšanom pa častitamo, da dobite tako navdušenega duhovnega pastirja!

Iz Logevasi pri Vrbi. (Naš dušni pastir.) Minulo je že 19 let, odkar naša fara ni imela svojega dušnega pastirja, akoravno ga je v vsakem oziru nujno potrebovala. Vendar zdaj naenkrat, in čisto nepričakovano, se je naša iskrena želja izpolnila, ko smo izvedeli veselo novico, da so imenovani za provizorja v Logavasi č. g. Št. Singer. Ali še večje veselje je bilo po fari, ko se je zaslísal

Med tem pa smo dospeli na nasprotni konec jezera. Zapustili smo čoln in po lepi gozdni stezi, oskrbljeni od slavnega slovenskega planinskega društva, smo korakali vedno bliže k mestu, kamor nas je že klical mogočen šum deroče vode, k slapu Savice.

Globoko pod nami so glasno šumeli valovi Savice, butajoč ob ovirajoče jih skale, in čim višje smo prihajali po planinski stezi, tem močnejši je bil šum in nestrpnost smo se ozirali po mestu, od kod da prihaja. A še dolgo smo morali vaditi svojo potrpežljivost; pot je vodila višje in višje, zavila se okrog visokega gorskega rebra in — o čudo in kras — zrlí smo najlepši prizor, ki ga more nuditi naša lepa domovina, bobneči, šumeči, peneči slap Savice. Po celem potu, trajajočem skoro eno uro od jezera, nismo videli niti najmanjšega sledu o čaru, ki smo ga zagledali sedaj. Narava je čudovito znala skriti to lepoto pred nepoklicanimi očmi.

Kakih dve sto korakov od nas, to je od mesta, iz katerega se slap najlepše vidi, je kipela visoko izmed dveh skal kraljeva Savica na dan in se z glasnim bobnenjem in z uprav planinsko močjo zaganjala v ponosnem skoku 60 metrov globoko v šumeči tolmun. Čisti, v solnčnem svitu se bliskajoči vodni prašek pa je segal do nas ter nas prav občutljivo hladil. Nekaj časa smo stali vsi zamaknjeni, niti besedica ni prišla čez naša usta. Samo v srecu je hvalil vsak Boga, da je s takimi prirodnimi čari okinčal našo ljubljeno domovino.

Kot sreberni pas bil je videti mogočni slap, segajoč od skal, iz katerih izvira, do tolmena. Kot v bajki bilo je gledati podeče se množine vedno iz

nova izpod skalovja kipeče vode, ki je padala z neznansko silo v globoki tolmun. Na mestu, kjer smo strmeč gledali v enomer krasno podobo, se nahaja spominska plošča nadvojvode Ivana, ki se je jel menda prvi živo zanimati za izvir Savice, in v tem hipu sem to zanimanje popolnoma razumel. Bili smo od tega prizora tako ginjeni, da so nam igrale solze v očeh. Težko bi pa tudi našel kraj, kjer bi vsa okolica tako vplivala na gledalca, kakor ta. Na levi in na desni so se dvigale neznansko visoko proti nebu kipeče gore, in za slapom samim se vidi tako visok in strm breg, da menda ni mogoče zasledovati, če Savica do slapa ne priteče morda tudi po taki soteski, kot je Vintgar. Pod nami pa je bilo kakih 50 metrov globoko brezdno, v katerem si je izvolila Savica svojo pot do jezera.

Tako je Savica skrita med visokimi gorskimi bregovi in se ne prikaže nikomur, kdor si tega pogleda ne zasluži s precej težavnim potom do nje.

Tukaj je torej neumrljivi Prešeren peval svoj nepozabni „Krst pri Savici“. Verjel sem v tem hipu, da ga ni kraja, ki bi bolj silil izraziti srčna čutila v lepe besede, kot ravno ta. Ravno vsled tega pa nam je ta kraj še bolj vzbujal mila čutila v srecu, ker smo si bili v svesti, da je baš on zanesel slavo naše pesmi daleč med tuje narode. Človek je kakor priklenjen na mesto; gledal bi neprenehoma cele ure penečo se Savico.

Za nami sta prišla kmalu dva Nemca, mož in žena, in očarana sta gledala z nami bajnokrasi prizor. Pripoznala sta, da je komaj najti in videti kaj lepšega v naravi.

Nekateri pa nismo bili zadovoljni gledati samo od daleč. Vzeli smo steklenico, da bi zajeli

vodo, s katero je bil krščen zadnji branitelj poganskih Slovencev. Pot do vode je bila težavna, šum pa tako močan, da se nismo razumeli pet korakov narazen. Skozi več ali manj debele in velike skale preril sem se do vode, vsedel se na z mahom porastem kamen v nji, zrl nekoliko trenutkov čisto blizu pred menoj bobneči, nad 60 metrov visoki slap, potem pa zajel vode. Zares, to je bil užitek! Vse svoje življenje nisem pil boljše. Iz velike steklenice, ki sem jo napolnil, pili so tudi drugi in nismo mogli prehaliti njene okusnosti.

A prišel je čas, da smo se morali ločiti tudi od tod. S težkim srcem smo dali slovo prekrasni Savici in dvakrat, trikrat se še ozrli nazaj, odšli po znani poti, trudeč se, v duši ohraniti utis lepote, ki je nas vse tako očarala.

Kličoč srčen: „Na svidenje“ krasnim krajem, smo se obrnili proti Bistrici nazaj, kamor smo okolu 2. ure popoldne srečno dospeli ter se na Mencingarjevem domu prav po domače utaborili.

Naročeno kosilo nam je izvrstno teknilo. Vse je bilo tako slastno in okusno, postrežba tako dobra in cena tako zmerna, da se sme gostilna g. Mencingarja res vsem izletnikom v Bohinj toplo priporočati. Ker oddaja tudi čedna stanovanja, ostajajo letoviščniki tam lahko dalje časa, kar je priporočati posebno tistim, ki se hoté seznaniti s krasno okolico, obdano od veličastnega gorovja.

S tem je bila vrsta lepih krajev, ki smo jih na potovanju obiskali, končana. Sedaj se veselimo doma pri navadnem opravku lepih spominov, ki smo si jih nabrali. Vsem pa, ki so čitali te skromne vrstice, kličem: Pojte jih pogledat tudi vi; ne bode Vam žal!

R. K—j.

Slovinci! Pridno zahajajte na slovenske shode!

glas grmečih topičev, kateri so oznanjevali okolici ter pozdravljali prihod novega g. dušnega pastirja. „Dobro došli!“ kličemo gospodu tudi mi in upamo, da ostanejo med nami mnogo let v korist narodu in do zdaj zapuščeni cerkvi.

Iz Beljaka. (Požar v Bačah.) Zopet je prizadela strašna nesreča prijazno slovensko vas. V Bačah blizu baškega jezera je pogorelo sinoči, 15. okt., 17 poslopij z vso letino: slama, snopje, seno, detelja, mnogo orodja, 15 ovac, 14 prešičev, par telic, kar se do zdaj vé. — Mladenči, večji del udje gasilne družbe, bili so v sosednjem Štebnju na „žegnu“, ko je okoli pol desetih zvečer začelo goreti; govori se, da je bilo zažgano. Gasilci, domači in sosednji, posebno Loški, so hitro prihiteli in neumorno delali ter zabranili še večjo nesrečo.

Drug dopisnik nam poroča: Sinoči, 15. okt., ob 9. uri zvečer, začelo je pri Pibru v Bačah v stelji pod skednjem goreti in v kratkem času pogorelo je pol vasi. Le temu, da ni bilo močnega vetra in da so od vseh krajev prihiteli na pomoč požarne brambe: Loška, Maloška, Brnska, Mlinarska in na zadnje še celo iz Beljaka, se imamo zahvaliti, da ni pogorela cela vas. 12 posestnikom pogorele so hiše in vsa gospodarska poslopja. Sploh se misli, da je zažgala zlobna roka. Nesrečneži so pač usmiljenja vredni; zima je pred durmi in pogorelo jim je vse; še celo nekaj živine ostalo je v ognju. Hitra pomoč je potrebna!

Od Zilje. (Požar) nastal je v ponedeljek dné 9. oktobra ob 3/4 8. uri zvečer v Gozdinivasi, fara Št. Štefan. Goreti je začelo p. d. pri Joštu. Vzrok ognju ni še natanko znan; bržkone pa je nastal vsled neprevidnosti domačih ljudij. Razun te hiše pogorela je tudi še tamošnja gostilna, ena koč in dva skednja. Živino in tudi nekaj drugih rečij so sicer rešili, samo pri Joštu, kjer je ogenj nastal, zgorelo je tudi pet svinj. Vsi, ki poznajo lego vasi, se morajo čuditi, da ni pogorela vsa velika vas. Pogorelišče leži namreč takorekoč sredi vasi, tako da loči Jošta, ki je prvi pogorel, samo pot njegovega sosedu proti zapadu, in od gostilne, ki je tudi pogorela, je tudi samo par metrov do sosednih hiš nasproti vzhodu in severu. K temu, da se je ogenj omejil na omenjene tri hiše, pomagale so pred vsem požarne brambe, ki so prihiteli iz vseh strani in ki so pri v vas napeljanem vodu dobile dosti vode, posebno pa tudi okolnost, da ni bilo nobenega vetra. Vendar, ker so hiše tako vkup sezidane, priznajo tudi vsi domači ljudje, da jih je posebno božja pomoč obvarovala tega, da ni pogorela cela vas, kar bi bilo zdaj, ko so že vsi poljski pridelki spravljani domu in ko je zima že pred durmi, za nje prehuda nesreča.

Novičar.

Na Koroškem.

(Skladišče v Sinčlvasi.) Slovesna otvoritev zadružnega poslopja se je morala odložiti še za osem dni in se vrši torej v nedeljo dné 29. oktobra po vsporedu, označenem na prvi strani. Da smo otvoritev odložili, dalo nam je povod tudi „bauernbundarsko“ hujskanje, ki bo v Velikovec dné 22. t. m. — Upamo, da bo udeležba pri otvoritvi dné 29. oktobra tem večja. Rodoljubi naj skrbijo za to, da pridejo rojaki iz vseh strani naše dežele. — Že sedaj se oglašajo mnogi kupci za žito, posamezniki in zadruga, ki nakupujejo žito. Samo s Tirolskega je prišlo 20 takih vprašanj. — Podružnica v Velikovec (v Kabonovi hiši) je začela delovati dné 11. oktobra. Liberalno-nemško-nacionalni „purgarji“ so se otvoritve močno prestrašili in svojo jezo kazali na razne načine. Zoper g. Podgorca je velikovski mestni odbor vložil kar dve tožbi. — Vse to mora slovenske kmete navdušiti le še bolj, da pristopajo vsi naši zadrugi!

(„Bauerntag“ v Velikovec) se bo vršil dné 22. t. m. Tisti „bauernbundarji“, ki nam vedno očitajo, da držimo s plemenitaši, so sami poklicali plemenitaša, barona Rokitskega, da hujska zoper katoliško cerkev in nas Slovence! Kdo je ta Rokitsky, to je „Mir“ že dosti pojasnil. Na Štajerskem je mož že moral spoznati, da njegova pšenica tam ne bo dozorela, in tako so se ga poprijeli naši „bauernbundarji“, ker jim služi dobro v to, da hujska zoper duhovščino in zoper Slovence. Pač res, da povsod „gliba vkup štrih“.

(„Recht so!“) Po znanih dogodkih v Celju je tožilo državno pravdnštvo gg. dr. Serneca in dr. Dečka radi hudodelstva javnega nasilstva. Takrat je vskliknila „Kärntner Zeitung“: „Recht so!“ Pokazalo se je pa sedaj, nad čemur mi nismo nikdar dvomili, da je bila tožba neutemeljena, in zato so preiskavo ustavili. „Recht so!“ — Radovedni pa smo, ako bode „Kärntner Zeitung“ sedaj tudi to svojim bralcem sporočila, ali bode koj le molčala, kakor po navadi o takih prilikah.

(Duhovske zadeve.) Prestavljeni so: Č. g. Mat. Riepl, kaplan v Beljaku, za provizorja na

Gozdanje; g. V. Marklet, kaplan v Trgu, v Beljak; g. F. Mayer, provizor v Tigrčah, v Ravno; g. P. Kayser, kaplan v Berg-u, v Trg. — Župnijske izpite je delalo od 10. do 12. oktobra t. l. 14 duhovnikov.

(Spremembe v celovškem duhovskem semenišču.) Č. g. P. Tomaž Lempl je prestavljen v Travnik v Bosno, na njegovo mesto je prišel kot špiritual č. g. P. Peter Guglberger iz Št. Andraža; prejšnji podravnatelj č. g. P. Henrik Schmidt je prestavljen v Inomost, na njegovo mesto pa je prišel č. g. P. Avguštin Viedmer iz Leine-a pri Dunaju.

(V celovško bogoslovje) so vstopili letos sledeči gg. abiturijenti: Cukala France iz Gomilkega na Spod. Štajarskem; Kogelnik Iv. iz Podklanca pri Spod. Dravogradu; Rozman Jak. iz Št. Jurija nad Celovcem; Serajnik Pet. iz Svetne vasi v Rožni dolini; Teul A. iz Št. Andraža pri Jezeru; Vidovič Jos. od sv. Marjete nižje Ptuja; vsi imenovani so Slovenci. Nemci pa so: Hopfgartner Henr. iz Blat pri Steinfeldu; Hübner Rajm. iz Celovca; Hueter F. iz Berg-a; Laure Fr. iz Fischering-a; Ogerčnig Leop. iz Šmartna na Ponfeldu, Svete Ant. iz Čanjč pri Celovcu in Trutschnig Kil. iz Lienca na Tiroskem. Vseh skupaj je 13. — V vseh štirih letnikih je 63 bogoslovcev; med temi je 28 Slovencev, 1 Čeh, ostali so Nemci. Med Slovenci je 8 Štajercev in 2 Kranjca. Izmed 63 bogoslovcev jih je 19 iz drugih dežel. Poleg teh obiskujejo bogoslovsko predavanja 4 kapucini in 2 olivetanec. Posebno veselje je to, da imamo v bogoslovju tako lepo število Slovencev, skoro polovico vseh bogoslovcev. Bilo bi jih lahko še več, da bi bile naše ljudske sole boljše!

(Papirnat goldinarje) in stare krajcarje in polkrajcarje sprejemajo cesarske blagajne le samo še do konca tega leta. Po novem letu bo ta denar ob veljavo. Po cesarskem ukazu moralo se bo tudi po novem letu 1900 v vseh javnih računih in javnih spisih računati po kronah in vinarjih.

(Osebnosti.) Dež. sod. svetovalec v Mariboru, g. dr. M. Bouvier, pride kot državni pravdnik v Celovec. — Živinozdravnik g. J. Zanoškar je prestavljen iz Pliberka v nemški Št. Vid. Za živinozdravnika v Pliberku je nastavljen gosp. R. Heinrich. Prvi zna slovenski, drugi ne; prvega pošiljajo v nemški kraj, drugega v slovensko mesto. Tako naš deželni odbor skrbi za Slovence! — Umrl je dné 10. t. m. v Karlovih Varih na Češkem baron Ferd. Helldorf, posestnik v Ovbrah. Dosegel je 64 let. Pogreb je bil v Celovcu dné 16. okt.

(Drobiž.) Dné 1. t. m. je govoril g. potovalni učitelj Šumi na kmetijskem shodu v Lončarjevi gostilni pri Sv. Grobu. Shod je bil dobro obiskan. Dné 15. okt. je imel isti gospod shod v Libuščah. — Železnico iz Volšberga v Zeltweg bodo otvorili dné 2. dec. t. l. — Hišnik L. Tropan v farovžu na sv. Višarjah, ki je zmerjal tamošnje duhovnike, je bil od okr. sodišča v Trbižu obsojen na 10 gld. globe. Za take ljudi bi v duhovnih hišah ne smelo biti prostora. — Od dné 16. t. m. naprej vozi pošta med Velikovcem in Grebinjem dvakrat na dan. — Montanska družba je tudi plavž v Lölingu opustila. Tako propada velika obrt. To je prava podoba „liberalnega napredka“. — Velik medved se klati po Karavankah in dela ljudem mnogo strahu, živini pa dosti škode. — V Lipi v Zgornji dravski dolini je pogorelo dvoje hiš in trije skednji.

Po drugih slovenskih deželah.

(Zveza spodnještajerskih zadrug) je že pričela delovati in bode gotovo velikega pomena za razvoj kmetijskih zadrug. Želimo prav mnogo uspeha!

(Vzgleden varuh Slovencev) je državno pravdnštvo v Celju. To državno pravdnštvo hoče tožiti občinski zastop celjske okolice in celjski okrajni zastop, ker sta slavno-znano celjsko policijo „razžalila“ s tem, da sta zahtevala podražavljenje celjske mestne policije. Radovedni smo le, kak bo konec te tožbe! Bržkone tak, kakor oni preiskave zoper gg. dr. Serneca in dr. Dečka. — Kakor čujemo ravno pred sklepom lista, je državno pravdnštvo že ustavilo preiskavo zoper imenovano zastopa, ker se nista zagešila v ničemer. To zopet kaže, kdo je v resnici kriv celjskih izgrediv.

(Dobra pečenka.) Te dni so odšli nazaj v Italijo tisti delavci, katere je avstrijska vlada na škodo domačih delavcev imela v službi pri javnih skladiščih v Trstu. V svojih bivališčih so pustili za spomin vse polno — mačjih kož. Po skladiščih so polovili skoro vse mačke in jih pojedli. Pa pravijo, da Italijani jedo le polento!

(Krofe so dobili.) V Žalcu je prišla voda, ki odteka iz Kukečeve pivovarne, tudi v nekatere studence. Vsi, ki so pili vodo iz teh studencev, dobili so guše (krofe). Kakih 20 oseb ima sedaj naenkrat ta nepotrební kinč človeškega telesa.

(Neprevidnost s puško.) Dné 1. oktobra so šli iz Omureka trije možje na lov, med njimi tudi župan Placer. Nek viničar si hoče ogledati županovo puško, toda župan po naključni puško sproži in strel zadene viničarja v trebuh, da se pri priči mrtev zgrudi.

(Velik požar.) V vasi Strmea pri Planini je ogenj uničil poslopja 16. gospodarjem. V ognju je zgorela tudi neka žena. Pravijo, da je zažgala zlobna roka. Škode je nad 50.000 gld.

(Nove menjice.) S 1. oktobrom so stopile v veljavo nove menjice v kronski veljavi. Stare menjice se ne smejo več rabiti. Po ukazu finančnega ministerstva od dné 6. oktobra se izdajo tudi menjice s slovenskim besedilom. Slovenci naj se poslužujejo samo teh!

(Drobne novice.) Dramatično šolo in godbeni klub so si ustanovili mariborski Slovenci. Tudi drugod bi bilo tega treba. — Hausenbichlerjevo planinsko koč na Mrzlici so slovesno otvorili dné 28. sept. 250 ljudij je bilo navzočih. — Novo okrajno sodišče je dobil Kobarid na Goriškem. — L. 1897. se je vknjižilo na kranjskih posestvih čez 11 milijonov novih bremen. Razbremenila pa so se zemljišča samo za štiri milijone. Tako propada kmetijski stan! — „Slovanski svet“ je prenehal izhajati. — Dné 10. oktobra so našli v Lipnici pri dobravskem mostu ob Kamnigori ubitega B. Žvana, mesarja iz Gorij pri Bledu, brez denarja, katerega je imel prej precej pri sebi. Umril ga je, kakor sodijo, ljubljanski gostilničar B. Ravnik, katerega so zaprli.

Križem sveta.

(Iz cesarske hiše.) Nadvojvodinja Marija Valerija je porodila dné 9. t. m. v Valseju nadvojvoda, kateri je bil krščen v soboto dné 14. t. m. Pri krstu je bil navzoč tudi presvitli cesar. — Nadvojvodinja Štefanija, vdova za prestolonaslednikom Rudolfom, se baje misli omožiti z ogerskim grofom Elmerjem Lonyayem, ki je bil nastavljen pri avstrijskem poslanstvu v Rimu.

(Avstrijski ministrski predsedniki.) Grof Clary je 25. ministrski predsednik, katerega ima Avstrija od leta 1848., in 22. za vlade sedanjega cesarja. Vrsté se tako-le: grof Kolowrat, baron Pillersdorf, baron Wessenberg, knez Schwarzenberg (za njegove uprave je stopil na prestol Franc Jožef I.), grof Boul-Schauenstein, grof Rechberg, nadvojvoda Rainer, grof Belcredi, grof Beust, knez Karol Auersperg, grof Taaffe, Plener star., vitez Hasner, grof Potocki, grof Hohenwart, baron Holzgethan, knez Adolf Auersperg, pl. Stremayer, grof Taaffe, knez Windischgrätz, grof Kielmansegg, grof Badeni, baron Gautsch, grof Thun. Moža meščanske krvi še ni bilo na mestu ministrskega predsednika v Avstriji, pa se tudi nikdar ni poskusilo vladati s takim možem. Najdalje je ministrom predsednik Taaffe, najkrajši čas Plener.

(Nezgode.) V vasi Mündersingen na Nemškem je pogorelo pohištvo nekega kmeta. Zgoreli so tudi 4 otroci. — Mesto Amahei na južnem obrežju otoka Ceram je razrušil potres. 4000 ljudij je ubitih, 500 ranjenih.

(Otrok v smrtni nevarnosti.) 2letni sinček uradnika Vlaha zašel je na v bližini se nahajajočo železnično progo postaje Svatonoviške na Gorenje Avstrijskem ter se tam, ne da bi ga kdo opazil, igral s kamenčki, ko je kmalu na to pripihal v postajo osebni vlak. V zadnjem hipu opazil je otroka vlakovodja, toda bilo je že prepozno in vlaka ni mogel več ustaviti. Vlak je sunil otroka k tlem, in ne da bi se zganilo, ležalo je dete na tleh. In glej čudo, ostalo je, potem ko je ves vlak vozil čez malo telesce, nepoškodovano! Dobil je le par neznatnih prask. Čuval ga je angel varuh.

(Francoski delavci pri papežu.) Pri vspregemu kakih 1500 francoskih delavcev izrazil se je sivolasi Leon XIII. nekako tako-le: „Naša najsrčnejša želja je, pokazati, da je cerkev res prava mati narodov, ker le ona zamore pri raznoličnosti stanovskih teženj socialni red vzdržavati in že tu, — kolikor možno, — narode osrečevati. Da bode v resnici krščanski delavci, držite se besedij in vzgleda, kako je Kristus zmoten zopet k sebi privedel. Tako nam bote v naših sivih letih v veselje in tolažbo“. Papeža, ki je kljub starosti vrlo zdrav, so delavci-romarji navdušeno pozdravljali.

(Vojska) je nastala v južni Afriki med Angležji in Buri, kateri branijo z vsemi silami svojo rodno zemljo zoper angleško nasilstvo. Angleži se namreč hočejo s krivično silo polastiti dežele Burov, ker se tam nahaja mnogo zlata. Buri se branijo in so napravili napadalcem-Angležem že precej škode. Ali se bodejo mogli zoper angleško premoč tudi vstrajno boriti, pa je vprašanje.

(Pruska krutost.) Iz Berolina javljajo, da se je v Nemčiji poljskim dijakom prepovedalo, poučevati se med seboj v poljskem jeziku. 150 mark kazni pa morajo plačati tisti stariši, ki bi se upali svoje otroke učiti poljščine. Sploh je Poljakom prepovedano, učiti se materinega jezika. Vseh drugih jezikov se smejo učiti, le svojega materinega ne!

To vam je prava „nemška svoboda“ — koncem 19. stoletja!

(Največji bogatin sveta umrl.) V New-Yorku je umrl te dni Kornelij Vanderbilt, ki je največji železniški podjetnik na svetu. Dosegel je 56 let. Njegov oče je bil najprej reven prodajalec sadja. Tekom vojne z Anglijo (1812—1814) pa je razvil obširno trgovino. Nabavil si je svoje ladje ter je sezidal troje velikih železnic. Zapustil je okoli 70 milijonov dolarjev. Njegov sin, ki je sedaj umrl, je to premoženje pošesteril ter postal tako najbogatejši mož na vsem svetu. Kornelij Vanderbilt je prišel večkrat v evropska letovišča ter je bil tudi na Dunaju.

(To in ono.) Bismarkovo proslavo avstrijska vlada mirno dopušča. Sedaj je v Avstriji že 16 občin, ki so imenovalle svoje trge po Bismarku. — Židovski uradniki pri ruskih državnih železnicah so vsi odpuščeni iz službe. — Davek na bicikle so vpeljali na Moravskem. — Nevarno zbolel je olomuški nadškof dr. Kohn.

Književnost.

„Kako je ravnati z mlekom?“ Tako se imenuje majhna, pa poučljiva knjižica, katero je spisal mlekarški strokovnjak v Tolminu, g. M. Ivančič. Naše mlekarstvo stoji žalibog na jako slabih nogah; mlekarških zadrug je še malo in dohodki od hišnega mlekarstva so neznatni, ker sveže mleko, kakor tudi izdelki iz mleka, niso tako čisti ter okusni, da bi kupovalcem ugajali in bi se boljše cene zanje dobivale. Mnogo mlekarških izdelkov, namreč maslo, vozijo v naše kronovine tuje dežele, in denar, kojega plačamo za tuje blago, bi lahko v naši deželi ostal. Prvi pogoj, da se bo naše mlekarstvo bolj razvijalo, je umno ravnanje z mlekom, zakaj le iz zdravega in nepokvarjenega mleka je mogoče dobro maslo izdelati. Tudi kedar bomo imeli v slovenskih krajih več mlekarnic, bo imenovano ravnanje z mlekom prva potreba. Toplo priporočam zatoraj omenjeno knjižico vsakemu živinorejcu in udom mlekarških zadrug. Dobi se pri pisatelju ter tudi v tiskarni g. Gabersček v Gorici, in stane snopč 15 kr.

Vabila.

Kmetijski shodi. V nedeljo dne 29. t. m., ob 2. uri popoldne, bo pri Kašperju v Šmartnu nad Porečami zborovanje, pri katerem bo g. Šumi govoril o živinoreji.

Dne 5. decembra bo shod v Kočuh pri Petriču; tudi tu bo g. Šumi predaval o živinoreji. Začetek ob 2. uri popoldne.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico bode imela v nedeljo dne 29. oktobra 1899, ob 4. uri popoldne, v gostilni g. Ant. Pogliča, p. d. pri Gobernu, na Brnci svoj letni občni zbor s sledečim vspešnim: 1. Načelnikov pozdrav. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev dveh pregledovalcev računov. 4. Volitev novega načelnika. 5. Razni govori in nasveti. 6. Poučni govor. 7. Vsprejem in vpisovanje novih udov. 8. Pri domači veselici se bo tudi predstavljala šaljiva igra: „Vaški skopuh“. Vstop je dovoljen le udom in po udih povabljenim gostom. Vse zavedne Slovence in Slovenke najljubšeje vabi k obilni udeležbi **načelnikstvo.**

Za pogorelce v Veliki vasi pri Št. Jakobu so darovali:

Neimenovan duhovnik v Celovcu	5—gld.
Č. g. Jož. Fugger, provizor v Gorenčah, nabral v veseli družbi pri Uršiju v Borovljah	3-40 „
Neimenovan duhovnik iz celovške okolice	1— „
Č. g. Matija Wedenik, župnik v Otmanjah	1— „
Prej izkazanih	18— „

Vkup 28-40 gld.

Naznanila.

Jakob Petschounig,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4., med gostilno „pri Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico.

Kdor hoče dobro, trdno in zoper mokroto stanovitno usnjo, naj se obrne k meni, kjer mu bodem povsem s svojo **veliko zalogo vsakovrstnega najboljšega usnja**, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni postregel. — Prodajam tudi vsakovrstno čevljarsko orodje. — Izdelujem in prodajam najizvrstnejšo mast za čevlje. — Kupujem vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabim na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

Agente in zasebnike

ki imajo dosti znancev, sprejema nova tovarna, da sprejemajo naročila na povsod neobhodno potrebne, **ново patentovane stvari**. Visoka provizija, oziroma stalna plača, zjamčena. Naročila sprejema:

Klimesch in tov., Praga, 1134—II.

Dr. Alojzij Kraut,

odvetnik v Celovcu,

na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.

Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

Proda se

majhna hiša s trgovino

na prav ugodnem prostoru, pripravljena za vinsko in drugo kupčijo. Več pové Ana Müller v Borovljah, hiš. št. 45; pošta Borovlje (Koroško).

Priporočila p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

E. Mehlihofer,
mščanski pasirski mojster v Celovcu.
Ustanovljeno leta 1872.

R. PRETNER-TRST

via Ceppa šte. 5.

Spedijska in komisijska poslovnica.

Vsprejme vsakovrstna zastopstva.

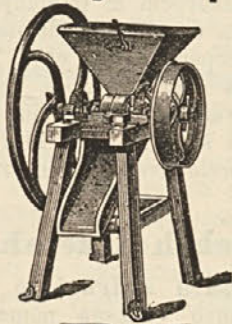
Priporočila se slavnemu slovenskemu trgovskemu svetu in drugemu občinstvu za vsake vrste pošiljkatve, bodisi o dovažanju v Trst ali izvažanju iz Trsta. Preskrblja vse potrebne manipulacije na carinskih uradih, vsprejemlje blago v pohrano.

Oprt na veliko izvežbanost, pridobljeno v 10letnem delovanju v tej stroki, zagotavlja lahko najtočnejšo postrežbo.

R. Pretner.

Korespondenca se vodi v slovenskem, hrvatskem, češkem, nemškem in italijanskem jeziku.

Stroji za prirejanje krme za zimsko krmljenje v hlevu!

Rezalnice za rezanico, rezalnice za repo in krompir, mlinci za robkanje in mečkanje, parnice za živinsko krmno, premakljive kotljaste štedilne peči z emailiranimi in ne-emailiranimi vložnimi kotli, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, krompirja za mnoge kmetijske in gospodarske namene, dalje: robkalnice za koruzo, čistilnice za žito, trijerje, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe ali na kolesih.

mlatilnice, vitle, jeklene pluge, valjarje, brane, najboljše sejalne stroje „**AGRIKOLA**“ (na kolesih), ne da bi bilo treba kolesa izpreminjati.

Samo ob sebi delujoče

škropilnice za uničevanje grenkuljice,

izdelujejo in pošiljajo z jamstvom kot posebnost v najizvrstnejši in priznani najboljši sestavi,

PH. MAYFARTH in sodr.

c. kr. izklj. priv. tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par, na Dunaju, II/1. Taborstrasse 71.

Odlikovana z čez 400 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Ilustrovani ceniki in mnoga priznalna pisma zastoj. — Zastopniki in prekupei se sprejmejo.

Na prodaj je hiša

z gostilno, prodajalnico in tobak-trafiko, prav na prijaznem kraju na Spod. Štajerskem, blizu mesta in železnice. Cena 2000 gld. 734 gld. je graške posojilnice. Vse je prav pripravnost za kakega peka. Več pove Andrej Nagode, Novavas pri Slov. Bistrici, pošta Slov. Bistrica na Štajerskem.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporočila za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitev itd. po najnižjih cenah.

V tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar na svitlo prišel

Katekizem za katoliške šole

v združenih državah ameriških.

Sestavil in izdal

Rev. J. S. Šusteršič,

Joliet, Ill.

Z dovoljenjem prečast. St. Cloudskega škofijstva.

Cena kartoniranemu iztisu je 40 kr., po pošti poslan velja 45 kr.

Brady-jeve

želodčne kapljice

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabi prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.

Dvojnata steklenica . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja **C. Brady**

(prej Marijacejske želodčne kapljice)

so zavite v rudeče škatljice in imajo podobo Marijacejske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis C. Brady.

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

C. in k. dvorna tovarna za orgle

bratov **RIEGER**

v Krnovem (Jägerndorf)

avstr. Šlezija

izdeluje izvrstne in cene **cerkvene orgle.**

